

TIKĖTI GAMTA ŠIANDIEN: PAGONYBĖ VILNIUJE

Šventoji Ugnis – Agni – Agnija

yra Tarpininkė tarp pasaulių, Žmonių – Dievų ir kitų, matomų ir nematomų.

Jos Žinia – Vyda – Vydija yra Tyla

Gebantis šią Tylą atrasti savyje – Vydūnas

Žinantis, kaip kreiptis į Dievus – Žynys

Vedantis Apeigą – Vaidila

Sergintis Šventąją Ugnį Agniją – Ugnies sergėtojas

Kviečiantis į pasitarimus(Krivūles) – Krivis

Visi „Agnijos“ nariai yra lygūs ir veikia bendrų priesakų vedini.

Priesakai (taisyklės) yra šie:

- Visas mus supantis regimas ir neregimas Pasaulis yra Šventas.
- Kiekviena tauta turi savo žemę, kalbą ir Dievus. Privalu puoselėti savąsias šaknis, atskiriant tai, kas sava, nuo to, kas svetima.
- Gerbti protėvių Žemę, kalbą ir Dievus.
Apeigų metu jokių kitų tautų Dievų vardų neminėti.
- Žmogiškuoju veikimu nežeisti nei vieno iš persikeičiančių pasaulių, Žmonių – Dievų, ar kitų, mums žinomų ir nežinomų. Veiksmas turėtų būti švelnus ir vikrus, tarsi Žalčio judėjimas.
- Visada prisiminti, kad esam visaapimančios ir visur esančios Šventosios Ugnies Agnijos įsikūnijimai žmogaus pavidale.
- Suvokti, kad Dievų pasaulis be Žmonių pasaulio negali pasireikšti, o Žmonių pasaulis be Dievų pasaulio negali išsiskleisti. Padėti šių pasaulių sąveikai, pravedant Šventos Ugnies Agnijos ir protėvių Dievų pagarbinimo Apeigas.
- Žinoti, kad visi mums žinomi ir nežinomi pasauliai veikia per mus, o mes, savo ruožtu, veikiam juos. Dėl šios priežasties dera siekti darnos tiek mūsų pasaulyje, tiek ir visur kitur.
- Per Agniją ateinam į šį pasaulį, su Ja širdyje keliaujam gyvenimo keliu, kol, laikui atėjus ir Laimai nulėmus, iškeliausim Agnijos lydimi į savo tikruosius namus, iš kurių trumpam paviešėjimui ir nusileidom į Žemę Motulę.

Baltų religija yra grindžiama ne apreiškimu, o protėvių per ilgus amžius sukauptą ir sukonzentruotą, etninėse tradicijose atsispindinčia patirtimi.

Baltų religine tradicija sudaro lietuvių, latvių ir prūsų religinis paveldas. Šio bendro baltų dvasinio paveldo formavimosi pradžia siekia labai tolimą indoeuropietišką praeitį. Baltų arba aisčių kultūra kaip savita išsiskiria II tūkstantmetyje p.m.e. Bendras baltų religinis centras Romuva su vyriausiu dvasininku Kriviu buvo įsteigtas 521 m. Rikojote. Vėliau iškilo ir kiti svarbūs sritiniai baltų religiniai centrai – Romuvos atskiruose baltų kraštuose. Kai kuriuose iš jų baltišką religinę apeigą buvo vykdomos ir po oficialaus krikščionybės įvedimo. Krikščionybės pastangomis sunaikinus religines institucijas, baltų tikėjimas egzistavo bendruomeninių ir individualių kultūrų pavidalu, palaikomas iš kartos į kartą perduodamų etninių tradicijų, iki pat XX a.

1. Pasaulis yra visuotinai gyvas. Gyvybę suprantame daug plačiau nei tik biologinę gyvybę. Gyva yra saulė, vanduo, medis, gyvas akmuo ir pan. Gyvybę reikia gerbti ir mylėti. Todėl požiūris į pasaulį turi būti pagarbus. Senoji baltų religija – gyvybę tausojanti religija.

2. Darnos principas. Pasaulyje yra darna, bet ji nėra pastovi, ji linkusi silpti ir nykti, todėl ją būtina kurti ir plėtoti. Žmogaus priedermė siekti darnos, ją saugoti ir palaikyti. Darna yra mūsų senosios kultūros ir religijos pagrindas.

3. Gerbiami Dievai ir Deivės. Yra didieji Dievai – Dievas (Praamžius), Perkūnas, Žemyna, Laima, Saulė. Bet pasaulis yra įvairus, jame veikia daugybė jėgų ir dievybių, o žmonės laikosi tradicijos arba pasirenka, kas jiems arčiau ir mieliau. Dievybės susijusios su gamta, jos nematomos ir išreiškia antgamtiškumą. Dievai ir Deivės susiję su tam tikra vieta, su vietiniais papročiais, netgi su istoriniais įvykiais.

4. Pasaulis yra amžinas. Jis nuolat kuriamas amžinųjų dieviškų jėgų. Pagal lietuvių mitus pasaulį kuria ir perkuria bent du Dievai – šviesos ir tamsos, kūrimo ir griovimo Dievai (Dievas ir Velinas). Jų sąveika arba prieštaravimai kuria darną ir gyvąją būtį.

5. Svarbiausias dorovės teiginys (Aukso taisyklė) kviečia daryti kitam žmogui ar gyvai būtybei tą, ką norėtum, kad tau būtų daroma, ir nedaryti to, ko nenorėtum, kad tau būtų daroma. Baltai tokią dorovę vadina žmoniškumu. Tai – prievartos vengimas ir nekerštavimas, nesavanaudiška meilė ir užuojauta visoms gyvoms būtybėms. Žmogaus prigimtis yra gera, o blogis atsiranda ten, kur suyra darna. Žmogus dvasiškai tobulėja, jei gyvena teisingai ir nesavanaudiškai.

6. Protėvių gerbimas. Už savo buvimą, už kalbą, už tėvynę mes esame dėkingi protėviams. Todėl turime nuolat prisiminti, reikšti pagarbą protėviams. Tam yra sukurtos senosios apeigos ir papročiai. Baltų tikėjimas vienija visus tikinčiuosius – gyvuosius ir mirusiuosius. Mirtis yra dėsningas gamtos virsmas. Mirštant kūnui, siela gali išlikti pereidama į kitą pavidalą. Po mirties velionis patenka tarp mirusiųjų giminaičių, o per apeigas gyvieji ir mirusieji vėl susitinka.

7. Gamta yra šventa, o šventumas yra Pasaulio gyvybės tobuliausia savybė, viską suvienijanti, sutaikanti ir atgaivinti. Mūsų tautą, jos žmones augina ir auklėja žemė. Žemę lietuviai laiko šventa. Be savo žemės tauta negali išgyventi arba išlikti savimi. Gerbkime ir mylėkime mūsų žemę, saugokime ir ginkime ją.

Šaltinis: Baltų religija - Romuva